2026

Die onbekende kant van God se Liefde – Deel 2

“ONS ALMAL VERDIEN DIE WRAAK”

DIE ONBEKENDE KANT VAN GOD SE LIEFDE

"Ons almal verdien die wraak"

INLEIDING

In Deel 1 het ons na die ander kant van God se Liefde gekyk — die kant wat ons nie goed ken nie en waarvan ons nie graag hoor nie: vergeldende liefde. Ja, daar bestaan so iets soos vergeldende liefde. Die ontstellende waarheid is dat ek skuldig staan. Ons staan almal skuldig.

Wat beteken dit? Dit beteken dat ons almal die wraak van God verdien. Sonder verlossing sal daardie wraak ook voltrek word. Ons dink nie graag daaroor nie. Ons wil dit eerder uit ons gedagtes wegstoot, asof iets nie met ons sal gebeur wanneer ons net nie daaraan dink nie. **Maar die loon van die sonde bly die dood.**

In Deel 1 het ek die voorbeeld gebruik van 'n bende wat 'n onskuldige meisie aanrand en doodmaak. Een van die bendelede kom later tot inkeer, besef waarmee hy besig was en bekeer hom tot God. Is hy steeds aan God se wraak uitgelewer? Is daar vir hom 'n weg om van die vergelding los te kom?

Dit is presies waaroor die evangelie gaan: **die verlossing van ons siele.** Maar waarvan word ek verlos? Van God se wraak. Daarom moet ons eers duidelik sien wat die probleem is voordat ons die oplossing werklik kan verstaan.

Ons sê maklik vir iemand: *"Bekeer jou tot God, anders gaan jy verlore."* Dan vra die persoon*: "Waarvan praat jy? Wat het ek gedoen? Wie is God, en waarvan moet ek gered word?"* Ons bied dikwels die uitkoms aan sonder dat ons die probleem verduidelik het. Baie mense weet nie eens wat die probleem is nie.

Nou begin ons besef: **Ek hét 'n probleem. Die probleem is dat ek oortree het.**

Omdat God liefhet, wek ontrou en oortreding Sy jaloesie en Sy wraak. Liefde wek jaloesie. Dit klink vir ons vreemd, maar as iemand glad nie jaloers is oor 'n geliefde se ontrouheid nie, moet ons vra of daar werklik liefde is.

Ons het in Deel 1 ook gesien dat wraak uit gekrenkte liefde kan voortvloei. Ek mag egter nie self wraak neem nie, want ek is ook skuldig. As ek vergelding eis teen iemand wat teen my oortree het, moet dieselfde maatstaf ook teen my geld, aangesien ek self oortree het. Dít wil ek nie hê nie.

Daarom sê die Vader in werklikheid: *"Jy hoef nie self wraak te neem nie. Ek sal vergeld. Ek is aan niks skuldig nie. Niemand kan regmatig teen My wraak neem nie, want Ek is geregtigheid."*

Ek gee dus my saak, wat regverdige vergelding vereis, aan Hom oor. Hy is die Een wat regverdig oordeel.

Wanneer ons dit verstaan, verdwyn die oppervlakkige gedagte dat *"God die wêreld so liefgehad het"* beteken dat almal eenvoudig onskuldig wegstap. Die evangelie is nie 'n boodskap waarin skuld net verdwyn sonder dat geregtigheid plaasvind nie. Satan wil juis hê dat ons nie onder God se wraak uitkom nie, sodat ons saam met hom in die vergelding deel. Hy het nie genade ontvang en 'n weg gekry

om onder die oordeel uit te kom nie. God se wraak rus op hom omdat hy teen God gerebelleer en hom aan God gelykgestel het.

God se antwoord is in wese: *"Ek sal jou wys wie Ek is en wie jy is. Jy sal met My te doen kry."* Dit is God se wraak: Hy handhaaf Sy eie heiligheid en wys elke skepsel sy regte plek.

Satan kom daarom met 'n verlammende, liberale en afgewaterde evangelie, sodat mense hulle nie waarlik tot God bekeer nie. Hy wil hê dat God se wraak op hulle moet bly en dat hulle saam met hom in die vergelding moet deel.

Ons is ook skuldig, maar vir ons is daar 'n weg om onder die wraak uit te kom. Dit is waaroor bekering en wedergeboorte handel. Ons gaan na bekende Skrifgedeeltes kyk, maar ons gaan dit nou toepas op die werklike probleem: ons skuld voor God.

Ons probleem is dus nie dat God liefdeloos is nie. Juis omdat Hy liefhet, is daar jaloesie, wraak en vergelding wanneer Sy liefde verwerp en Sy heiligheid vertrap word. Ek het oortree, en daarom is ek skuldig.

JESAJA 1: GODSDIENSTIGE HANDELINGE VERWYDER NIE DIE SKULD NIE

In **Johannes 3:16** lees ons dat God die wêreld liefgehad het. Ons mag egter nie daardie vers gebruik om God se wraak en geregtigheid uit te kanselleer nie. Liefde beteken nie dat sonde sonder oordeel bly nie.

Kom ons kyk na **Jesaja 1**, vanaf vers 11. Die Vader vra wat Hy aan die menigte van hulle slagoffers het. Hy sê dat Hy genoeg gehad het van die brandoffers van ramme en die vet van vetgemaakte diere; Hy het geen behae in die bloed van bulle, lammers en bokke nie. Wanneer hulle voor Sy aangesig verskyn, vra Hy wie van hulle geëis het om Sy voorhowe te vertrap.

Hulle was besig met dinge wat hulle gedink het ter wille van God gedoen is. Hulle het offers gebring en godsdienstige handelinge verrig. Maar God sê dat hulle nie langer nuttelose offergawes moet bring nie. Die wierook was vir Hom 'n gruwel. Hulle nuwemane, sabbatte en uitgeroepte samekomste kon Hy nie verdra wanneer dit met ongeregtigheid gepaardgaan nie.

Ons moet dit op onsself toepas. Vandag is dit Sondag. Die kerkbanke is vol. Waarom is ons daar? Is dit bloot nog 'n samekoms waarin ons dink ons kan deur 'n uur se bywoning, 'n paar liedere en 'n godsdienstige ritueel onder God se wraak uitkom?

Wat sê God? Sulke optrede kan die saak selfs erger maak, want daarmee wys ons wat ons van Hom dink. Dink ons dat Hy tevrede gestel word bloot omdat ons in 'n kerkgebou sit en 'n paar liedere sing? Wat doen ek werklik om God se wraak van my af weg te kry? Sluit ek net by 'n kerk aan, doen wat die groep doen en aanvaar dan dat alles tussen my en God reg is?

Die Rooms-Katolieke stelsel het histories geleer dat lidmaatskap van die kerk 'n besondere plek in verlossing het. Daarna het baie Protestante dieselfde mentaliteit in 'n ander vorm behou: ons gaan almal kerk toe omdat ons nie verlore wil gaan nie. Maar 'n kerkbank kan nie God se wraak verwyder nie.

God is ’n Persoon. Ons is na Sy beeld geskape. Sonde is vir Hom afstootlik. Hy sê dat hulle nuttelose offers en godsdienstige reukwerk vir Hom ’n gruwel is. Hy hou nie daarvan wanneer mense probeer om Hom met uiterlike godsdiens te paai terwyl hulle lewens vol ongeregtigheid bly nie.

Hy sê dat hulle nuwemane en feeste vir Hom ’n las geword het; Hy is moeg om dit te dra. Wanneer hulle hulle hande uitbrei, verberg Hy Sy oë. Selfs wanneer hulle baie bid, luister Hy nie, want hulle hande is vol bloed.

Dit is moontlik om emosionele liedere te sing, hande in die lug te hou en trane te stort, terwyl God sê: *“Ek verberg my oë vir julle.”* Dit is moontlik om ’n gebedsketting te begin en deur die nag te bid, terwyl Hy sê: *“Ek luister nie.”* Waarom? Omdat die mens se lewe nie met sy gebede ooreenstem nie.

Wat moet hulle doen? God sê: Was julle; reinig julle. Verwyder die boosheid van julle handelinge voor My oë. Hou op om kwaad te doen. Leer om goed te doen. Soek die reg. Help die verdrukte. Doen reg aan die wees en verdedig die weduwee se saak.

Hy soek nie bloot my feeste, heilige dae, reukwerk en handelinge nie. Hy soek nie ’n godsdienstige vertoning nie. Hy roep my tot bekering en gehoorsaamheid.

Dan kom **Jesaja 1:18:** *“Kom nou, laat ons die saak uitmaak.”* Al is die sondes soos skarlaken, kan hulle wit word soos sneeu; al is hulle rooi soos purper, kan hulle soos wol word.

Dít is wat ons nodig het. My probleem is my oortreding. Waarom is dit ’n probleem? Omdat dit vergeld gaan word. Sonde roep regverdige oordeel op. Daarom nooi God ons om die saak met Hom uit te maak.

As ons gewillig is en luister, sal ons die goeie van die land eet. Maar as ons weier, eiesinnig bly en op ons eie oordeel aandring — *“dit voel nie vir my reg nie; dit maak nie vir my sin nie”* — dan waarsku die Skrif dat die swaard ons sal verteer, want die mond van Yahweh het dit gespreek.

Yahshua kom as Koning. Hy kom ook as ’n Krygsman wat oordeel. Ons sal óf saam met Hom die goeie van die land geniet, óf deur Sy swaard geoordeel word. Dit is die twee kante waarmee ons te doen het.

Wat is my probleem? My sonde. Waarom? Omdat sonde verraad teen die Almagtige is, en omdat Sy liefde en geregtigheid vergelding vereis.

JESAJA 53: DIE STRAF HET OP HOM GEKOM

Die boodskap van **Jesaja 53** is dat Hy in my plek sterf, sodat ek vry kan uitgaan. Nou verstaan ons waarvan ons bevry moet word.

Kom ons keer terug na die voorbeeld van die misdadiger. Ek was deel van ’n bende wat ’n onskuldige vrou ontvoer, mishandel en doodgemaak het. Al het ek dalk nie elke daad self gepleeg nie, was ek deel van die groep en skuldig aan wat gebeur het. Later beland ek in die tronk en kom ek tot die besef van wat ek gedoen het. Ek besef dat God se wraak op my rus. Is daar ’n uitkoms?

Jesaja 53 begin met die vraag: *Wie het geglo wat aan ons verkondig is, en aan wie is die arm van Yahweh geopenbaar?* Die *“arm van Yahweh”* wys na Yahshua, die reddende regterhand van die Vader. Die vraag is: Is dit aan jou geopenbaar wie Hy is en wat Hy gedoen het?

Ons bid: *Vader, openbaar dit aan ons. Laat my sien wat Hy gedoen het. Laat my ook sien wie ek is en waarom ek in hierdie nood verkeer.*

Hy het soos 'n jong loot voor God opgespruit en soos 'n wortel uit droë grond. Hy het nie 'n indrukwekkende gestalte of uiterlike heerlikheid gehad wat mense vanself na Hom getrek het nie. Hy was verag en deur mense verlaat — 'n Man van smarte, bekend met lyding. Mense het hulle gesigte vir Hom verberg. Hy was verag, en ons het Hom nie geag nie.

Ons ken hierdie woorde en hoor dit dikwels in kerke, maar verstaan ons wat daar staan?

Hy het óns krankhede op Hom geneem en óns smarte gedra. Ons het Hom egter beskou as iemand wat deur God gepla, geslaan en verneder is. Maar Hy is ter wille van ons oortredinge deurboor en ter wille van ons ongeregtighede verbrysel. Die straf wat vir ons vrede gebring het, was op Hom; deur Sy wonde het daar vir ons genesing gekom.

Ek het gesondig, en daarom rus die straf op my. Wat behoort met my te gebeur? Ek behoort onder God se oordeel verbrysel te word. Dit is eenvoudige geestelike *"wiskunde"*: sonde lei tot die dood; sonde roep wraak op; wraak lei tot vergelding en verbryseling.

Maar **Jesaja** sê dat Hy ter wille van ons oortredinge deurboor en ter wille van ons ongeregtighede verbrysel is. Dít moes met my gebeur het. Die noodwendige gevolg van my sonde was op pad na my toe, maar die wraak het op Hom gekom.

Ek is die misdadiger wat in die tronk sit en besef dat God se wraak op my rus. Wat kan ek doen? Ek kan deur die nag bid. Ek kan feeste hou, nuwemane onderhou, dae afsonder en allerhande dinge doen om God te probeer behaag. Maar geen hoeveelheid godsdienstige handelinge kan ongedaan maak wat ek gedoen het nie.

Ek wil hê dat my daad nie vergeld moet word nie, want ek weet dat ek die oordeel verdien. Ons kyk maklik na die man in die tronk en dink: *"Wat 'n verskriklike misdadiger."* Maar voor God is dit 'n beeld van ons almal. Ons oortredings verskil in vorm en omvang, maar die wortel daarvan is ongeloof.

Ons glo God nie, en uit daardie ongeloof doen ons wat verkeerd is. Daarna fokus ons op die sigbare daad en noem dit sonde. Die een mens se sonde lyk groter en die ander s'n kleiner, maar die oorsprong van alle sonde is ongeloof. Adam se sonde was ongeloof. Satan se sonde was ongeloof. Daarom word ons ook deur geloof geregverdig.

Hoe word ek van my sonde bevry? Deur geloof. Geloof in wat? Dat God die Skepper is, dat Hy die waarheid praat, en dat Yahshua ter wille van my oortredinge deurboor en ter wille van my ongeregtighede verbrysel is. Die straf wat ek moes dra, het op Hom gekom, en daardie straf het vir my vrede gebring.

Ek kan dus as 'n misdadiger in die aardse tronk sit en tog vrede met God hê. Ander mense kan na my kyk en sê: *"God se wraak rus op jou oor wat jy gedoen het."* Dan kan ek antwoord: *"Julle is reg dat my daad God se wraak verdien. Maar daardie wraak het oorgegaan op sy Seun, wat reeds in my plek verbrysel is. Dit is op Hom uitgegiet, sodat dit nie meer op my hoef te bly nie."*

God se wraak kan nie eenvoudig verdwyn nie. Dit is die ander kant van Sy liefde en geregtigheid. Wraak eis vergelding, en die vergelding moet plaasvind — óf aan my, óf aan die Een wat my plek ingeneem het.

Dit het reeds op Hom gekom. Hy het reeds die straf gedra. Hy is reeds verbrysel. Toe Hy daar gehang het, was Sy liggaam verskeur en verneder omdat God se oordeel oor sonde op Hom was.

Die wraak moes op my gewees het, want ek is die misdadiger. Ek is die een wat nie geglo het nie. Ek is die een wat oortree het. Hy het altyd geglo en nooit verkeerd opgetree nie. Tog is Hy verbrysel sodat ek kan lewe.

Ek mag nog ’n aardse vonnis moet uitdien. As die hof my tien jaar tronkstraf opgelê het en ek het vier jaar uitgedien, bly daardie aardse gevolg staan. Maar ek kan vry wees van God se ewige vergelding. Die aardse vonnis is tien jaar; God se oordeel oor onvergewe sonde is nie tydelik nie.

Deur Sy verbryseling hoef my ewige verbryseling nie plaas te vind nie.

Ons almal het soos skape gedwaal; ons het elkeen ons eie pad geloop. Maar Yahweh het die ongeregtigheid van ons almal op Hom laat neerkom. Hy is mishandel en het Hom onderwerp, maar Hy het Sy mond nie oopgemaak nie. Soos ’n lam wat na die slagplek gelei word en soos ’n skaap wat stil is voor sy skeerders, het Hy Sy mond nie oopgemaak nie.

Deur verdrukking en ’n geregsvonnis is Hy weggeneem. Wie onder Sy tydgenote het besef dat Hy afgesny is uit die land van die lewendes en dat die plaag Hom getref het ter wille van die oortreding van God se volk?

Daar hang Hy. Iemand loop verby en vra: *“Almagtige God, waarom hang Hy daar?”* Die antwoord van die Skrif is: *“Ter wille van die oortreding van My volk was die plaag op Hom.”*

TER WILLE VAN MY VOLK

Dit is ’n bepaalde groep: *“my volk”*. Die teks sê nie hier dat die plaag ter wille van elke denkbare wese op Hom was nie, maar ter wille van die oortreding van God se volk.

Ander mense oortree ook, en die oordeel rus op hulle. Satan het ook oortree, en die oordeel rus op hom. Maar ter wille van die oortreding van God se volk was die plaag op die Messias.

Wie het dit bepaal? God het. Hy het besluit wat sou gebeur. Hy het besluit om mens te word en die plaag te dra vir Sy volk.

Mense reageer maklik: *“Dit is onregverdig. Dit kan nie net vir hulle wees nie; dit moet vir almal wees.”* Ons sou dalk selfs so ver gaan as om te sê dat dit ook vir Satan moet wees. Maar die Skrif sê: *“Ter wille van die oortreding van My volk was die plaag op Hom.”*

Wat is die voorwaarde om die plaag te ontkom? Ons moet Hom glo. Wat beteken dit om in Hom te glo? Dit beteken dat ek Hóm glo — dat ek aanvaar wat Hy oor Homself, die skepping, sonde, oordeel en verlossing sê.

“In die begin het God die hemel en die aarde geskape.” Ek glo dit. Wanneer iemand God se getuienis verwerp en sê dat Hy nie die Skepper is nie, glo daardie persoon nie werklik in Hom nie.

Hoe word ek gered? Deur in Hom te glo. Geloof is nie bloot ’n godsdienstige gevoel nie; dit is om God se woord as waar te aanvaar. As ek Sy getuienis verwerp, diskwalifiseer ek myself.

Die Skrif sê: *"Ter wille van die oortreding van my volk was die plaag op Hom."* Wanneer ek daarop antwoord: *"Nee, dit kan nie so wees nie; Hy moes op presies dieselfde manier vir almal gesterf het,"* stel ek my oordeel bo God se woord. As ek nie glo wat Hy sê nie, kan ek nie terselfdertyd beweer dat ek Hóm glo nie.

Hoe raak ek van die plaag ontslae? Nie deur self die voorwaardes te bepaal nie. Ek kan feeste hou, nuwemane onderhou en spesiale dae afsonder; dit help niks as ek God se weg verwerp nie. Ek moet ophou om my eie voorwaardes en eiesinnige idees te stel. Ek moet ophou besluit wat die weg na saligheid behoort te wees. Ek moet God se weg soek en my daarby aanpas.

Wie besit die reg om te oordeel — ek of God? Wie stel die voorwaardes om onder Sy wraak uit te kom — ek of Hy?

Die wêreldse evangelie leer dat ons die voorwaardes kan kies. Daar is duisende opsies en denominasies, elkeen met 'n ander voorgestelde manier om die koninkryk van God binne te gaan. Kies net die een wat jou pas. Maar God sê: *"Ek is die weg, die waarheid en die lewe."* Ons kan nie self besluit wat die weg, die waarheid en die lewe is nie. Yahshua ís die weg.

As ek God se reddingsplan verwerp, verwerp ek die uitkoms wat Hy vir my voorsien het. As ek dit aanneem, daaraan vashou en sê: *"Ek onderwerp my aan U en pas my by U waarheid aan,"* dan wandel ek in geloof.

Adam het gesê: *"Ek weet beter."* Dit het sy lewe gekos. Die kerk sê dikwels dieselfde: *"Ek weet beter. Dit kan nie net wees soos God dit gesê het nie."* Maar geloof beteken dat ek ophou om my oordeel bo Syne te stel.

Waarom is die plaag ter wille van Sy volk op Hom? Ons kom terug by die begin van die boodskap: liefde.

Die onbekende kant van liefde dwing ons om met God se woord saam te stem, want die Skrif is vol daarvan. Waarom het die Messias gesê: *"Ek is bereid; verbrysel My ter wille van hulle"*? Omdat Hy hulle liefhet. Elke keer kom ons terug by liefde. God is liefde.

Ons kan dus die gevolgtrekking maak: *"Ter wille van die oortreding van my volk was Ek bereid om die plaag te dra, omdat Ek hulle liefhet."*

God sê elders dat Hy Sy volk uit die volke gekies het, nie omdat hulle iets besonders in hulleself was nie, maar omdat Hy hulle liefgehad het. Dit is 'n bepaalde, doelgerigte liefde.

Iemand sal dadelik vra: *"Maar sê Johannes 3:16 dan nie dat God die wêreld so liefgehad het dat Hy sy eniggebore Seun gegee het nie?"* Ja. Maar let op die volgorde: Hy het die wêreld reeds liefgehad, en uit daardie liefde het Hy sy Seun gegee. Die gee van die Seun was die gevolg van sy liefde.

Die Griekse woord wat met *"wêreld"* vertaal word, is kosmos. Dit is die geskape aarde waarin God se mense hulle bevind. Die Seun is gegee omdat God sy mense in die wêreld liefgehad het.

Die punt van die boodskap is dat ons nie die reg het om God se liefde volgens ons eie menslike maatstaf te herskryf nie. Wanneer ek Sy liefde kritiseer en Hom probeer dwing om volgens my voorwaardes lief te hê, stel ek myself bo Hom.

God sê dat Hy sy volk uitverkies het omdat Hy hulle liefgehad het. Ek, as ’n skepsel, mag nie vir die Skepper sê: *“Nee, u liefde móét presies volgens my definisie werk; anders is U onregverdig”* nie. Wanneer ek dit doen, herhaal ek Satan se sonde: ek stel my eie oordeel bo God s’n.

Die Vader sê: *“Ter wille van die oortreding van my volk was die plaag op Hom.”* Ek mag nie antwoord: *“Nee, U mag dit nie so stel nie”* en dan verwag dat daar geen gevolg sal wees nie. Ek moet God vrees en my aan Sy Woord onderwerp.

As ek deel van Sy volk is, is die Messias se offer my weg om onder die wraak uit te kom. As ek buite Hom bly, rus die oordeel steeds op my. Daarom moet elke mens ondersoek instel: Trek Hy jou met koorde van liefde? Roep Hy jou? Bring Hy jou tot geloof en bekering?

Die volk het nie die Messias verbrysel nie; Yahweh het die oordeel oor Hom laat kom. **Jesaja** sê dat dit Yahweh behaag het om Hom te verbrysel toe Hy Sy lewe as ’n skuldoffer gegee het. Dit beteken nie dat die Vader sadistiese genot in Sy Seun se pyn gehad het nie. Dit beteken dat Hy behae gehad het in die verlossingsdoel wat deur die offer bereik is.

Yahshua is soos die koringkorrel wat in die grond moes val, sterf en verbrysel word, sodat daar ’n oes kon wees. Ons lewe omdat Hy verbrysel is. God het Sy offer aanvaar sodat ons kan lewe.

Waarom? Omdat Hy ons liefhet. Sy liefde vir ons het meegebring dat die Seun die oordeel gedra het.

Abraham was bereid om Isak te offer omdat hy God geglo het. Dit was nie vir hom aangenaam om sy seun prys te gee nie; sy hart sou gebreek het. Tog het hy God gehoorsaam. Net so was die kruis ’n nagmerrie van lyding, nie iets aangenaams vir Yahshua nie. Sy siel was diep benoud tot die dood toe. Tog het Hy Homself gegee uit liefde.

Dít is die bekende kant van liefde waarvan ons hou: die liefde wat gee, versoen, herstel en verlos. Maar liefde is ’n geheel. Die ander kant daarvan oordeel en verbrysel wanneer daar hardnekkige rebellie en ontrouheid is.

Ons het geen bydrae waarmee ons God se Woord kan verbeter nie. Satan het gedink hy kan God se orde verander, en dit het tot sy val gelei. Adam het dieselfde gedoen, en hy het die lewe verloor. Wanneer ons God se Woord verander, loop ons dieselfde gevaar.

God sê: *“Bewaar my woord.”* Wanneer Hy sê: *“Ter wille van die oortreding van My volk was die plaag op Hom,”* moet ek dit bewaar en nie aanpas om by humanistiese voorkeure te pas nie.

Adam het die ewige lewe gehad, maar het dit verloor deur van God te verskil en Sy Woord te verwerp. Wat is geloof? Om te glo wat God sê en nie my eie mening bo Sy openbaring te stel nie.

Dit is ’n saak van lewe en dood. Lucifer het van God verskil en gerebelleer. Adam het van God verskil en ongehoorsaam geword. God noem dit wederstrewigheid, en Sy wraak rus daarop.

Bekeer jou daarvan. Onderwerp jou aan Hom en glo Hom. Dít is ’n vereiste. Hoe word ons gered? Deur geloof in Hom — geloof wat sê: *“U is God; ek is nie. U Woord is waar.”*

ROMEINE 6: HOE WORD EK DEEL VAN SY DOOD EN LEWE?

Nou kom die vraag: Die Messias is verbrysel, maar hoe word ék deel van wat Hy gedoen het?

Romeine 6, vanaf vers 3, gee die bekende antwoord. As ek met God stry oor Sy woord, glo ek Hom nie. Dan kan die offer buite my staan sonder dat ek persoonlik daarin deel.

Die ewige lewe is soos 'n erfenis wat in 'n testament aan my bemaak is. Die erfenis kan werklik bestaan, maar ek moet dit in besit neem. As ek 'n plaas geërf het, maar in 'n ander land bly en weier om die erfenis te aanvaar, geniet ek nooit die voordeel daarvan nie.

Die ewige lewe word deur genade aangebied, maar God bepaal die weg waarlangs ons daarin deel. Hy sê dat die plaag ter wille van die oortreding van Sy volk op die Messias was. Hy het gesterf en is verbrysel. Nou roep die Vader ons om in geregtigheid op die pad te wandel wat Hy gemaak het.

Dit beteken nie dat ek myself deur 'n sondelose lewe verdien nie. Dit beteken dat ek in gehoorsaamheid die Weg volg wat God voorsien het en met my hele hart tot die einde toe volhard.

Geregtigheid is dit wat reg is. Ek het gesondig en behoort te sterf. God het 'n ander Weg in geregtigheid gemaak, sodat ek nie die ewige dood hoef te sterf nie. Maar ek moet op daardie Weg wandel.

Die Weg lei na 'n poort. Die pad is smal en die poort is nou. Baie mense sal probeer om in te gaan en sal nie kan nie.

Waar begin die pad? **Romeine 6** sluit aan by wat Yahshua vir Nikodemus in **Johannes 3** gesê het: *As iemand nie weer gebore word nie, kan hy die koninkryk van God nie sien nie. As iemand nie uit water en Gees gebore word nie, kan hy nie die koninkryk binnegaan nie.*

Wedergeboorte beteken dat die ou mens sterf en dat 'n nuwe mens gebore word. Hoe gebeur dit volgens hierdie boodskap? Deur jou met Yahshua se dood en opstanding te vereenselwig.

By die poort kan ek nie op my feeste, spesiale dae, nagte van gebed of kerklidmaatskap staatmaak nie. Geregtigheid vra: *"Op grond waarvan het jy die reg om in te gaan?"* As ek net my godsdienstige werke aanbied, bly my sonde teen my staan.

Op hierdie einste oomblik sterf mense en kom hulle aan die einde van hulle aardse lewe. Die vraag is nie hoeveel jaar hulle in 'n kerk deurgebring het nie. Die vraag is of hulle in God se Weg van geregtigheid met die sonde afgehandel het.

Ons skrik wanneer ons dit ernstig oorweeg. Ons dink soms dat die gevaar verdwyn as ons net nie daaraan dink nie. Maar **Jesaja 53** sê dat die plaag ter wille van die oortreding van God se volk op die Messias was. Hy het gesterf. Hoe ontvang ek dan die regverdiging wat Sy dood bring?

Romeine 6:3 vra: *Weet julle nie dat ons almal wat in die Messias Yahshua gedoop is, in Sy dood gedoop is nie?*

Hy is verbrysel en het gesterf. Wanneer ek in Sy Naam gedoop word, word ek volgens hierdie Skrif met Sy dood vereenselwig. Ons is deur die doop saam met Hom in die dood begrawe, sodat ons, net soos die Messias deur die heerlikheid van die Vader uit die dood opgewek is, ook in 'n nuwe lewe kan wandel.

Ek sterf saam met Hom en staan saam met Hom op in ’n nuwe lewe. Ek word ’n nuwe skepsel; ek word weer gebore.

Ek het ’n eerste, natuurlike geboorte gehad op ’n bepaalde dag en tyd. Maar die Skrif sê dat ek ook moet sterf en weer gebore word, anders sal ek die koninkryk van God nie sien of binnegaan nie.

Romeine 6 sê verder dat, as ons met Hom saamgegroei het in die gelykvormigheid aan Sy dood, ons dit ook sal wees in die gelykvormigheid aan Sy opstanding. Ons ou mens is saam met Hom gekruisig, sodat die liggaam van die sonde tot niet gemaak kan word en ons nie langer die sonde as slawe dien nie. Hy wat gesterf het, is van die sonde geregverdig.

Dink weer aan die nou poort. Die poort is te nou vir my én my sonde. Ek kan nie my sonde saam met my daardeur dra nie. Die sonde moet afgehandel word. As ek in die Messias gesterf het, kom ek voor God as iemand wie se skuld op Hom gelê is.

Dit gaan nie bloot oor my fisieke dood aan die einde van my lewe nie. Dit gaan oor my sterwe in Yahshua: dat ek deur die doop in Sy Naam met Sy dood vereenselwig word. Volgens die uitleg in hierdie boodskap gaan my sonde op Hom oor en word Sy offer persoonlik op my toegepas.

Anders gestel: Hy is reeds ter wille van die sonde verbrysel. Deur in geloof met Sy dood vereenselwig te word, ontvang ek die voordeel van daardie offer. Ek kom by die poort soos iemand wie se skuld volledig op die Plaasvervanger gelê is — nie gedeeltelik nie, maar volledig.

Is dit belangrik? Elke mens moet self voor God daaroor besluit.

Sommige mense sê: *“Maar my pa of my oupa is nie op hierdie manier gedoop nie. Daarom sal ek dit ook nie doen nie.”* Maar om jou by iemand anders se besluit te skaar, verander nie God se maatstaf nie. Elkeen moet self op God se Woord reageer.

Wanneer ons dit ernstig opneem, begin woorde soos liefde, geregtigheid, versoening, vergifnis en wedergeboorte werklike gewig kry. Dit is nie meer net mooi godsdienstige terme wat by ons verbygaan nie.

As iemand uiteindelik by die poort weggewys word, sal die vrae kom: *“Waarom? Wat moes ek gedoen het? Wat van al hierdie ander dinge wat ek dan gedoen het?”* Dan sal die geregtigheid van God volkome duidelik wees. Die mens sal kan sien waarom die oordeel regverdig is — maar dan is dit te laat om die aardse lewe oor te doen.

Terwyl ons nog hier is, kan ons luister en verstaan: Dít is wat liefde beteken. Dít is wat vergifnis beteken. Dít is wat geregtigheid beteken. Dít is waarom Hy gesterf het ter wille van die oortreding van Sy volk.

Ons kan rebelleer en sê dat ons ’n ander stelsel wil hê, maar God verander nie. Sy geregtigheid verander nie. Hy is wat Hy is.

GOD SE GEREGTIGHEID VERANDER NIE

Geregtigheid beteken dat God getrou aan Sy eie wese bly. *“Ek is wat Ek is.”* Hy verander nie volgens elke mens se voorkeur nie. Juis daarom is Hy betroubaar. Ons kan Hom vertrou, want Hy is vandag dieselfde as wat Hy nog altyd was.

Ons kan nie verwag dat Hy by die poort skielik Sy geregtigheid opskort en sê: "*Ek weet jy het my weg verwerp, maar sluip tog maar vinnig in*" nie. Dit sou ongeregtigheid wees. Die hemelwesens, engele, ouderlinge en serafs sou nie so 'n uitspraak regverdig kon noem nie.

Wanneer iemand God se pad van geregtigheid gevolg het en deur die poort ingaan, is dit regverdig. Wanneer iemand die pad verwerp en op sy eie voorwaardes aandring, kan God nie Sy eie karakter verloën om daardie persoon tog binne te laat nie.

Dit beteken nie dat God niks gedoen het om te red nie. Hy het reeds Sy lewe gegee. Hy het die hoogste moontlike prys betaal. Maar nou roep Hy my om op die pad te loop wat Hy gemaak het.

Die weg na saligheid kan vir die natuurlike mens so moeilik wees om te onderskei soos 'n enkele blonde haar op blonde woestynsand. Dit is nie 'n breë snelweg waarop die hele wêreld toevallig beland nie. Tog is dit die enigste weg.

Ek moet daardie weg met erns soek, daarop kom, daarop bly en tot die einde toe volhard. Dit is moeilik, nie omdat God onwillig is om te red nie, maar omdat ons harte eiesinnig, trots en geneig tot afdwaling is.

Ons probeer gedurig die pad verander. Ons sê: *"Maak dit makliker. Maak die smal weg breër. Verwyder hierdie of daardie vereiste, want dit pas my nie."* Ons stapel ons eie voorskrifte op God s'n en diskwalifiseer onsself deur die weg volgens ons smaak te herskep.

Hoe dit is, is hoe dit is. Daar is genade, maar genade beteken nie dat God se waarheid goedkoop of betekenisloos word nie.

LUKAS 13: STRY HARD OM DEUR DIE NOU POORT IN TE GAAN

In **Lukas 13:23** vra iemand vir Yahshua: *"Here, is die wat gered word min?"* Hy antwoord: *"Stry hard om deur die nou poort in te gaan, want baie, sê Ek vir julle, sal probeer om in te gaan en sal nie in staat wees nie."*

Is die mense wat van God se wraak gered word baie? Yahshua sê dat baie sal probeer, maar nie sal kan ingaan nie.

Die *"woestyn"* is vol mense wat beweer dat hulle op die regte pad is. Die een sê hy loop op hierdie pad; die ander noem sy pad 'n groot snelweg. Hulle hou feeste, onderhou nuwemane en spesiale dae, en almal probeer deur iets wat hulle doen hulle eie geregtigheid uitwerk.

Maar daar is net een Weg om onder God se wraak uit te kom: God se Weg.

Was dit God se plig om ons te red? Nee. Was Hy aan my verplig? Nee. Kan ek op verlossing aandring asof God my iets skuld? Nee. Verlossing is 'n genadegawe.

Tog ontvang ons die genade en probeer dan vir God voorskryf hoe dit moet werk: *"Dit moet só wees. U moet hierdie mense ook op presies dieselfde manier insluit. As U net u volk red, wil ek nie daarin deel nie."* Maar die skepsel kan nie die Skepper se voorwaardes herskryf nie.

Ons dink nie graag aan die oordeel nie, want ons is net besig met die beeld van *"liewe Jesus"*. Maar die waarheid is: Jy kom op Sy manier onder Sy wraak uit, of jy bly onder die wraak en dra self die vergelding.

Is alles klaar die oomblik wanneer ek wedergebore is en my in Sy Naam laat doop het? Nee. Dit is die begin van die reis. Daarna moet ek deur die woestyn stap, die smal pad soek en daarop bly.

Wie kan dan gered word? Die dissipels het dieselfde soort vraag gevra. Yahshua het gesê dat dit by mense onmoontlik is, maar dat alle dinge by God moontlik is.

Hoe word dit by God moontlik? Ek skuil by Hom. Ek bly laag by Sy voete. Ek verander nie Sy woord nie. Ek glo Hom nog voordat ek alles verstaan.

Ek sê: *"Ja, Vader. Omdat U dit gesê het, is dit vir my 'n uitgemaakte saak."* Dít is hoe geloof werk.

God het vir Abraham gesê om Isak, die seun vir wie hy so lank gewag het, te neem en hom te offer. Abraham het nie alles verstaan nie. Sy hart moes gebreek het. Tog het hy gegaan omdat hy God geglo het.

Net so moet ons God se Woord bewaar. Wanneer Hy sê dat die plaag ter wille van die oortreding van Sy volk op die Messias was, mag ons nie op ons agterpote staan en eis dat Hy Sy Woorde verander om by ons teologie of sentiment te pas nie.

Skrifgedeeltes

- **Jesaja 1:11–20** – God verwerp uiterlike godsdiens sonder bekering en geregtigheid.
- **Jesaja 53:1–12** – Die lydende Dienaar word ter wille van oortredinge deurboor en verbrysel.
- **Johannes 3:3–8** – Niemand kan die koninkryk van God sien sonder wedergeboorte nie.
- **Johannes 3:16** – God gee sy eniggebore Seun uit liefde.
- **Romeine 6:1–11** – Doop in die Messias se dood, begrafnis en opstanding tot 'n nuwe lewe.
- **Lukas 13:23–24** – Stry hard om deur die nou poort in te gaan.
- **Matteus 7:13–14** – Die nou poort en die smal weg wat na die lewe lei.
- **Romeine 3:23** – Almal het gesondig en dit ontbreek hulle aan die heerlikheid van God.
- **Romeine 6:23** – Die loon van die sonde is die dood, maar die gawe van God is die ewige lewe.

Rom 11:33 o Diepte van die rykdom en wysheid en kennis van God! Hoe ondeurgrondelik is sy oordele en onnaspeurlik sy weë!
Rom 11:34 Want wie het die gedagte van die Here geken, of wie was sy raadsman gewees?
Rom 11:35 Of wie het eers iets aan Hom gegee, dat dit hom vergeld moet word?
Rom 11:36 Want uit Hom en deur Hom en tot Hom is alle dinge. Syne is die heerlikheid tot in ewigheid. Amen.